

"I hear of Sherlock everywhere"

Sherlockiana

MEDDELELSE FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Vesterbro 60 . 9000 Aalborg . Telefon (08) 12 39 13

Nr. 2/3, 1977 . 22. Aargang

Ansvahavende:
Klubbens Præsident.

Tegneren Henry Lauritzen

POLITIKENS KRONIK 4. JUNI 1977

Midt i et Sherlock Holmes-år

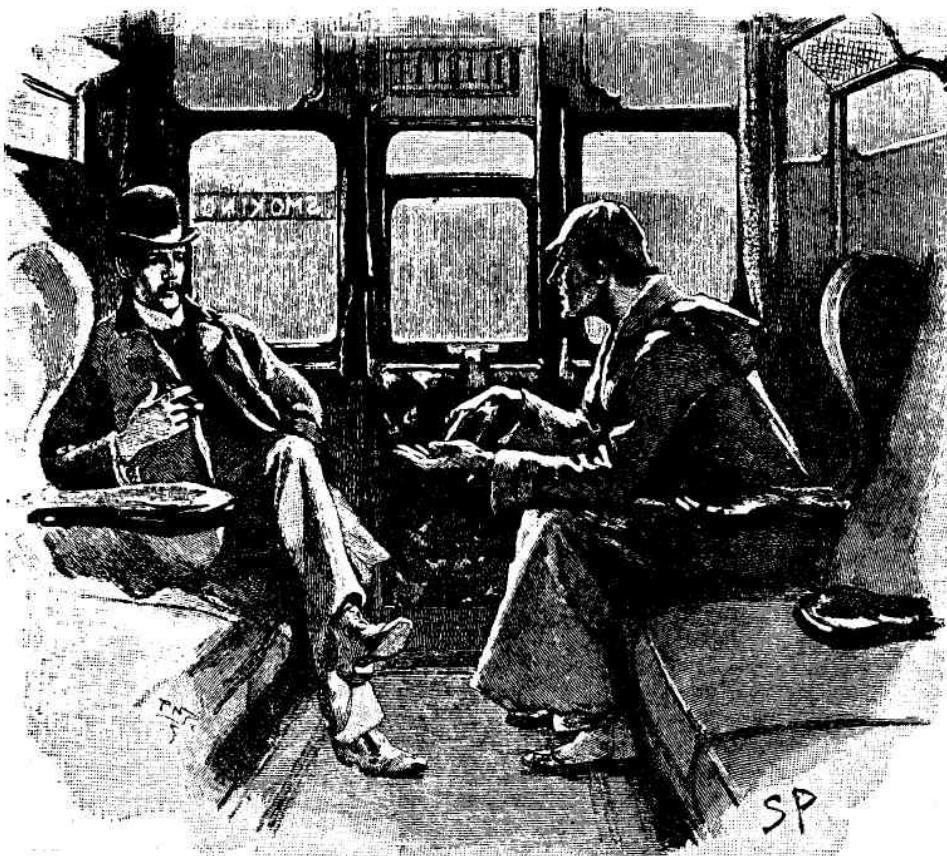
Af HENRIK V. RINGSTED

JEG HØRER overalt om Sherlock, siden De påtog Dem at skrive beretninger om hans sager, siger Sherlock Holmes' trinde bror Mycroft Holmes, kriminal-litteraturens første 'jænestsolsdetektiv', elskværdigt til dr. Watson, da Sherlock Holmes i historien om 'Den græske tolk' tager sin ven med til Diogenes-klubben og forestiller ham for sin indtil da ukendte bror Mycroft.

'Sherlock Holmes-Klubben i Danmark' — 'The Danish Baker Street Irregulars' — af hvilken jeg har den glæde at være æresmedlem — har siden sin stiftelse i en fjern fortid brugt denne udtalelse som motto for sit månedsblad. 'I hear of Sherlock everywhere' står der som motto over hvert nummer af bladet. Og det har aldrig stået der med større ret end i 1977.

Vi skriver maj, og foran og omkring mig på mit rummelige skrivebord ligger til anmeldelse: de første to bind af forlaget Martins nye 'komplette Sherlock Holmes udgave' — 'The Adventures of Conan Doyle' af Charles Higham (Hamish Hamilton, London) — 'Conan Doyle, a Biographical Solution', af Ronald Pearsall (Weidenfeld and Nicholson, London) — 'Holmes of the Movies' af D. Stuart Davies (New English Library, London) — 'Sleuths from Sherlock Holmes to Kojak' af Janet Pate (også New English Library, London).

Henrik V. Ringsted — æresmedlem af Sherlock Holmes-klubben i Danmark, De Rødhåredes Liga — fortæller nyt omkring den berømteste af alle roman-detektiver.

Holmes og Watson i toget fra Victoria. Bemærk Holmes' hovedbeklædning, en deerstalker. Den nævnes ikke et sted i Conan Doyles tekst, men er skabt af den første og bedste Holmes-illustrator, Sidney Paget. Siden har deerstalkereren været uløseligt forbundet med Holmes-figuren.

Alle udkommet i det første kvartal af dette Herrens år 1977. Man skulle næsten tro, at De Forenede Nationer ved sin

sidste generalforsamling har udnævnt 1977 til at være et 'Sherlock Holmes-år' som en velkommen afløsning af

'kvinde-året' (i salig ihukommelse). Det er dog undgået min opmærksomhed, som til genæld er nyvakt til de yderste

fingerspidser og hårrødder af den tilsyneladende udødelige Sherlock Holmes-legende, medens jeg genlæser 'En Studie i Rødt' for med tilfredsstillelse at konstatere, at den nye oversættelse ved min gamle sherlockianske broder i Ånden, Verner Seemann, naturligvis er i den skønneste orden.

Min pibe er tændt. Jeg har draget gardinerne for efter at have konstateret, at dette genstridige forårs tåger bølger forskriftsmæssigt udenfor. Jeg hører ingen klip-klop af han-somcab'er, men tæller forventningsfuldt de tunge trin op ad trappen. En ny klient? Måske Wilhelm Gottsreich Sigismund von Ormstein, storhertug af Cassel-Falstein og arvekonge af Bøhmen? Eller dr. Grimesby Roylott fra Stoke Moran, Surrey? Nuvel, lad ham komme an. Jeg har fra min London-tid endnu en ild-rager stående i et hjørne, som han kan få lov til at bøje.

Man ak. Det var kun vore dages 'Baker Street Irregulars', de træskoklampe-drenge, der fordeler reklamer for de omkringliggende supermarkeder.

EFTER DENNE skuffelse ventede der mig et ligefremt chok, da jeg tog fat på bind 2 af Martins 'komplette Sherlock Holmes'. Det begynder — Herren hjælpe mig — med 'Det tomme hus', den første historie i samlingen 'Sherlock Holmes' tilbagevenden'. Det viser sig, at dette binds indhold er et skødesløst sammensurium af et antal historier fra den allerførste samling, 'Adventures', der udkom i 1890, og 'Return' fra 1905. Hvis der skal være nogen mening i at genudsende en ny komplet udgave af Sherlock Holmes-historierne, må det vel være at vinde nye læsere for dem. Men hvad skal nye læsere stille op med en dr. Watson, der falder besvimet om på gulvet ved synet af

Sherlock Holmes, når de nye læsere af gode grunde ikke kan ane, at han var død og borte i flere år?

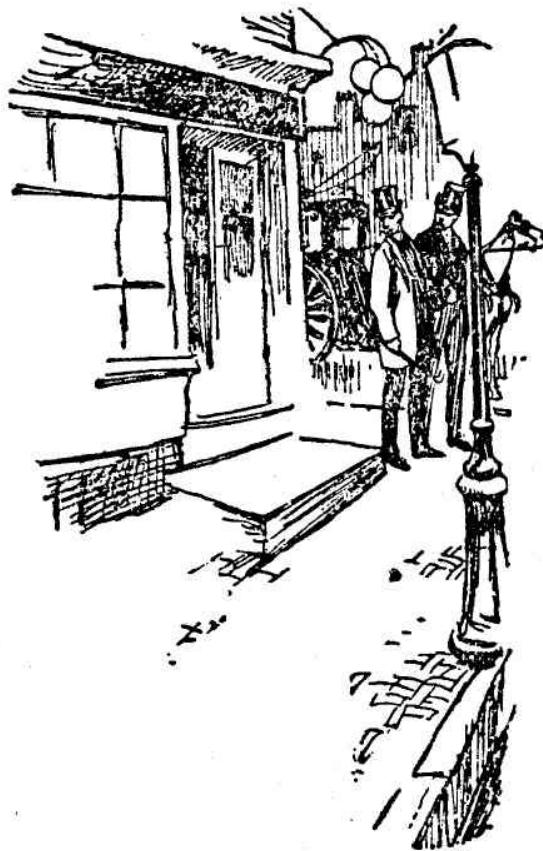
Hvem har dog ansvaret for denne disposition? Det kan umuligt være Verner Seemann, men vel en eller anden lille 'smart' forlagsdirektør, som hverken ejer sans for stil eller tid.

Som netop Ronald Pearsall fremhæver i sin nye Conan Doyle-biografi, er der den afgørende forskel mellem de første Sherlock Holmes-historier og de sidste, at der er et tidsspand på næjagtig 40 år imellem dem. Da den unge Conan Doyle udsendte den første Holmesbog ('En Studie i Rødt') i 1887, skrev han frisk fra leveren om sin egen samtid, sin egen tids London — det var dengang nutidsromaner og fortællinger. Da han 40 år efter i 1927 udgav 'The Casebook of S. H.', var det allerede 'historiske fortællinger', rekonstruktion af en svunden tid. Biler og telefoner var i mellemtíden opfundet og havde forlængst afløst telegrammer og hestedroscher. Agatha Christie havde startet sin eventyrlige karriere. Philo Vance-fortryllede USA i S. S. Van Dines første og bedste mysterier. Sherlock var moden til at trække sig tilbage til sine blækuber, hvor trofaste sherlockianere stadig tror, han nyder sit otium. Hans død er i hvert fald aldrig blevet officielt registreret.

Men han blev betragtet som død een gang — det var i 1905, og han var, som andre Holmes-forskere har bemærket, 'aldrig helt den samme mand efter sin genopstandelse'.

Hvilken tåbelighed da nu at servere en perfekt og fuldkommen klart dokumenteret legende, for så vidt som legender kan dokumenteres, i et hulter-til-bulter af løsrevne stumper og stykker fra næsten et halvt århundredes forfatterskab.

DE TO nye Conan Doyle-biografier er begge læseværdige, men skal jeg give en af dem forrangen må det blive Ronald Pearsells 'Conan Doyle, a Biographical Solution', der betragter Conan Doyles liv og virke så at sige fra et højere perspektiv, medens Charles Higham i 'The Adventures of Conan Doyle' mere pedantisk som en 'levnedsbeskriver' af den gamle skole begynder med

En amerikansk tegners opfattelse af det typisk Sherlock Holmeske London-interiør. Her er detektiven og dr. Watson på opdagelse i novellen 'De Rødhåredes Liga'.

hans fødsel, afstamning og familie, og skrider omhyggeligt frem år for år, indtil hans død i 1930, 71 år gammel. Doyle's mystiske dragning mod spiritismen giber ustændelig ind i skildringen af denne ellers så snusformuftige mand, medens Pearsall samler hele det spiritistiske kompleks i to afsluttende kapitler og ellers holder det uden for sin fremstilling.

Begge forfattere er enige om, at Conan Doyle i virkeligheden var både Sherlock Holmes og Dr. Watson, en slags Jekyll-Hyde, en forening af det sædne, viktorianske menneske og de lastefulde afvigelser. Stærkt retoucheret naturligvis, for Holmes er jo også et sædne menneske, men med særprægede afvigelser fra den viktorianske norm. Den fremragende, amerikanske forlægger, J. M. Stoddart, rejste til London i 1889 og inviterede Conan Doyle og Oscar Wilde til en fin lunch for at høvere dem som bidragydere til 'Lippincott's Monthly Magazine'. Lunchen blev en stor succes. De to forfattere faldt i hinandens arme samt i forlæggerens. Oscar Wilde gik hjem og skrev 'Do-

rian Grays portræt', medens Conan Doyle leverede 'De Fries Tegn'. Dobbeltmenneskenes tidsbestemte problematik er umiskendelig: Jekyll-Hyde, Holmes-Watson, Dorian Gray og hans portræt.

CONAN DOYLE var prototypen på den viktorianske gentleman: en stor sportsmand, der endnu højt op i fyrerne var førsteholds-fodboldspiller og kunne sætte grå hår i hovedet på datidens største cricket-spiller, den herligt skæggede dr. W. Grace. Han var imperialist om en hals og begræd, at han kom for sent til at deltage i den egyptiske krig og var for gammel til at blive indrulleret som soldat i boerkriigen. Men han udrustede et felthospital, som han ledede med stor dygtighed og mod, da lazaretet kom i frontlinjen, og han selv blev smittet af dysenteri.

Hans forhold til kvinder var præget af den ridderlighed, der dyrkedes ved kong Arthurs hof — hans forældre havde opkaldt ham efter denne ædle sagnkonge, og han levede sandelig op til sit fornavn. Han elskede sin hustru Louise

Vignet af Arne Unger mann

grænseløst og pålagde sig selv calibat, da hendes fremadskridende tuberkulose umuliggjorde seksuelt samkvem. Det var så meget værre, fordi han i hendes sidste år foreskede sig i og geneskedes af en skøn tyve-årig skotsk pige, Jean Leckie, en ætling af Walter Scotts Rob Roy. Det elskende par indgik en pagt om, at Louise aldrig måtte få noget at vide om hendes eksistens, og at de ville afholde sig fra enhver form for legemlig berøring, sålænge Louise levede. Hun døde først i 1906, og året efter blev Conan Doyle gift med Jean med begge familiers fulde billigelse — også hans egen mors, en streng gammel dame, som Conan Doyle spurgte til råds om alt, hvad han foretog sig. Siden han forlod sit hjem og giftede sig med Louise, skrev han 1500 breve til hende, og han fulgte alle hendes råd — undtaget eet: den gamle dame skrev til ham (som svar på en forespørgsel) i 1891 i dramatiske vendinger:

— Du må ikke lade Sherlock Holmes dø! You won't, You can't! You mustn't!

Men han gjorde det alligevel, og da den berømte amerikanske skuespiller William Gillett

te, som havde fået lov til at skrive et stykke om Sherlock Holmes, som han selv ville spille, spurgte Conan Doyle, om han måtte slutte stykket med at lade Holmes gifte sig med 'den ulykkelige miss Faulkner', svarede Conan Doyle telegrafisk: 'Gift ham, myrd ham eller gør med ham, hvad De vil'.

Når Sherlock Holmes alligevel genopstod, skyldtes det nok mest Louises uhelbredelige sygdom, der krævede uendelige og kostbare kur-rejsler til Schweiz, Egypten og andre steder. Det sled på økonomien, og i længden kunne Conan Doyle ikke sige nej til de skyhøje honorarer, han fik tilbudt fra forskellige forlæggere i England og USA for blot et par noveller til.

Både Higham og Pearsall gør deres bedste for at fremhæve Conan Doyles øvrige, særligt rige litterære produktion, og vor tids fornemste forsker af detektiv-romangenren, Julian Symons, skriver endog i sin anmeldelse i 'Sunday Times', at Pearsall 'har befriet Conan Doyle fra Sherlock Holmes'.

Men det holder nu engang ikke stik. Hvor i verden har man dannet 'Brigader Gerard' - 'Professor Challenger' - eller 'Kaptajn Sharkey'-klubber?

DE TO billedbøger kan vi gå lettere henover. Davies 'Holmes of the Movies' er et virkelig fund for sherlockianere. Med en sand billedrigdom sporer bogen Sherlock Holmes-film helt tilbage til 1903 (i USA) og beskæftiger sig indgående med Nordisk Film-kompagnis fem Sherlock Holmes-film 1908-11 med 'Forrest Holger-Madsen' som Holmes. Det fine navn har filmhistorikeren naturligvis fra gamle arkivbilleder, hvorunder der i billedteksten har stået 'Forrest Holger-Madsen som Sherlock Holmes'.

Janet Pates 'The Book of Sleuths from Sherlock Holmes to Kojak' bringer alle mulige andre detektiver ind i billedet, også ganske ligegyldige personer fra tegneserierne og fjernsynets verden. Det er mere letbenet stof.

— I HEAR of Sherlock Holmes everywhere. Det kan jeg skrive under på, for hvor jeg færdes i København med min deerstalker på hovedet ráber selv børn i en alder, hvor man nu må formode, at de ikke er i stand til at læse: 'Der kommer Sherlock Holmes'. I S-toget forleden satte en lille dreng på 12-13 år sig ved siden af mig og spurgte med ærefrygt:

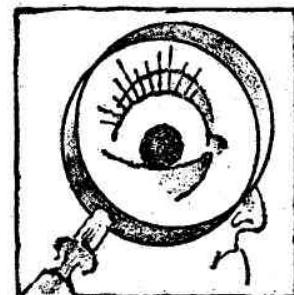
— Jeg kender hatten. Er du også en rigtig detektiv?

— Ja, svarede jeg løgnagtigt for ikke at skuffe ham.

— Av, sagde han. — Det skal jeg fortælle far. Han siger altid, at sådan nogne har man ikke mere.

Og det var jo nok rigtigt — nok Lestrader og Gregson'er, ikke nogen helt som Sherlock Holmes.

HENRIK V. RINGSTED

Næste bidragyder til Politikens krimi-kronikserie er englænderen Julian Symons, krimiforfatter, i mange år kriminmelder i Sunday Times, forfatter til den bedste oversigt over genrens historie, 'Bloody Murder' (Penguin, ca. 19 kr.).

— Tidligere bidragydere: John Chr. Jørgensen: 'Ka' De li' TV-krimier? (28. april), Hilmar Baunsgaard: Forsvar for kriminalromanen (30. april), Leo Lemvigh: 'Kan man lære at læse kriminalromaner?' (15. maj) og Ole Høeg: Skriv dog en kriminalroman (28. maj).

Sherlock Holmes Klubben

Med sidste Nummer af Sherlockiana sendte vi et Spørgeskema til de danske Medlemmer. Enogtyve af disse svarede med Krydser og Kommentarer, og en enkelt sendte endda et fyldigt Brev, og det viste sig, at der herskede næsten fuld Enighed om, 1) at Medlemmerne gerne vil møde op til en Middag i Forbindelse med Aarsmødet, Lørdag den 7. Januar 1978, og 2) at vi skal flytte til et nyt Mødested, samt 3) at man gaar ind for Restaurant Baker Street i Bagerstræde. — Blandt Kommentarerne ser vi, at eet jydk Medlem spørger: "Behøver Mødestedet absolut at ligge i København? Hvorfor ikke i Aarhus f. Ex.?" — En anden bemærker, at "Baker Street" har Navnet og desuden en rimelig Atmosfære," og en tredie svarede paa Vers. Der kom endvidere gennem det nævnte, fyldige Brev velovervejede Forslag om Alternativer til "Baker Street," og der lød også pæne Ord om, at man allerede glædede sig til Aarsmødet. — Vi har bemærket os alle Tilkendegivelserne — og takker for Interessen!

Netop som dette er skrevet, meddeler Lene Falk og Bo Hyllested, at de pr. 1. Juli har afhændet Baker Street til Knud Larsen og Frue, der vil videreføre Restauranten i samme Aand. Men Nyheden vil sikkert medføre nye Overvejelser, og vi bliver nok nødt til at ofre os og foretage nye Prøvemaaltider. — Vi vender tilbage til Sagen i vort Decembernummer.

Vi siger velkommen til tre nye Medlemmer af Sherlock Holmes Klubben:

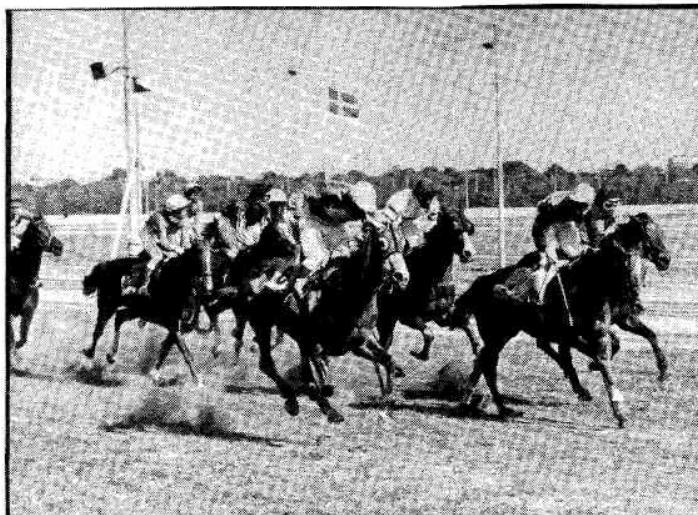
Stud. theol. May Christiansen, Hellerup,
Baron Nils Monrath, Brønshøj, og
Fængselsbetjent Jan Birger Hansen, København.

SILVER BLAZE SWEEPSTAKES og PROFESSOR MORIARTY MEMORIAL

Billederne viser fra oven: Knud og Lone Pedersen med Stellan, der vandt Professor Moriarty Løbet. - Det særdeles spændende Opløb i Silver Blaze Sweepstakes med Vinderen, Lotus, midt i Billedet og Andenheden, Gitte, til højre. - John Nielsen paa Lotus, som han ejer sammen med Finn Plenge, der ses til venstre. Ved Hestens Hoved Træneren James Dowsett, og desuden genkendes Aage og Hanne Rieck Sørensen.

(Fotos: Henrik Worm)

Der er kun tolv Startboxe paa Aalborg Væddeløbsbane, hvilket begrænser de deltagende Hestes Antal. Men Interessen for de to Sherlock Holmes inspirerede Galopløb er blevet saa stor, og Anmeldelserne saa mange, at man i Aar maatte ty til at lave et tredie Løb, Consolationløb, Brugs-kunst Årespræmie. De tre Galopløb havde en samlet Præmiesum paa 27.550 Kr., hvortil kom dyrebart Sølvtoj.

Professor Moriarty Memorial blev til en flot Sejr for Knud Pedersens Stellan, redet af Amatøren Frk. Lone Pedersen, foran Exboy og Boheme, begge fra Aarhus og begge redet af professionelle Jockeys. Odds blev kæmpehøje, nemlig 42,80.

Silver Blaze Sweepstakes formede sig som en nervepirrende, langstrakt Duel mellem Gitte (Peter Sørensen) og Lotus (John Nielsen,) og den endte med Sejr til Lotus med det korte-ste af Hoveder. Paa Trediepladsen kom Terrac the Brown (Jan Skovsgaard,) og Gay River blev fjerde. - John Nielsen er en af de mest vindende danske Amatørryttere med 59 Sejre, men det var første Gang, han triumferede i Silver Blaze Løbet.

Consolationløbet vandtes af Henry Christensen med Favoritten Tammie Scot (GB) foran Esszed (IRE), Ulla Frydensberg up, og Gastonette. Henry Christensen har tidligere vundet to Silver Blazes, og sidste Aar vandt han det første Professor Moriarty-Løb, saa han demonstrerer klart sine gode Rytteregenskaber.

Efter Løbene samledes Vinderne og deres Kreds med Sherlockianerne til et Par Drinks og en hyggelig Snak - en Tradition, som alle synes at sætte Pris paa, og Dagen sluttede med en overdaadig Middag i det gæstfrie Rieck Sørenske Hjem i Nørresundby. Hanne havde overgaet ikke blot Mrs. Hudson men ogsaa sig selv. Blot Skade, at mange Sherlockianere var lovligt forhindrede i at være med paa denne festlige Dag.

Crime-Writers 77 Congress Copenhagen

Billederne viser fra venstre: Anders Fage-Pedersen drøfter Spionromaner med Len Deighton - og Julian Symons sammen med Nils Nordberg.

CCC 77 fandt sted paa Hotel Sheraton i København i dagene fra d. 29. april til d. 1. maj 1977.

Kongressen blev en stor succes med over 100 deltagere fra hele 7 forskellige lande, og de danske arranger fra The Poe-Club of Denmark, Tage

la Cour og Frits Remar, fik megen fortjent ros for det vel forberedte og vel gennemførte arrangement, ligesom kongressens officielle toast-master, chefredaktør Bent Thorndahl, fik ros for den elegante, men myndige, maade hvorpaa det lykkedes ham at holde styr paa saavel de mange talere som de mange deltagere.

Fredag d. 29. april indledtes med et Get-together-party, hvor deltagerne blev rystet sammen og fik sludret indbyrdes, og dagen afsluttedes med en større middag med taler af Tage la Cour, borgmester Lilly Helveg-Petersen samt den engelske forfatter Duncan Kyle.

Lørdag formiddag d. 30. april var der arrangeret udflugter til henholdsvis Helsingør og Københavns havn, specielt til glæde for de udenlandsk gæster. Om eftermiddagen indledte Sherlock Holmes Klubbens norske medlem, Nils Nordberg, med en fornøjelig og inspireret gennemgang af norsk kriminallitteratur i de sidste 150 aar. Han afløstes af formanden for Crime Writers Society of Skåne, K. Arne Blom, som - maaske lidt mere tørt, men ikke mindre interessant - gennemgik den svenske kriminallitteratur. Og slutteligt afrundede amanuensis Annelise Schønnemann meget vittigt og elegant med en tilsvarende gennemgang af genren i Danmark, idet taleren dog i modsætning til de to foregaaende foredragsholdere lagde stærkere vægt paa det mere menneskelige indhold end det mere kriminalistiske, og specielt hæftede sig ved forfattere som Leif Panduro, Anders Bodeisen, Poul Ørum og Sv. Aage Madsen. - Efter et cocktailparty var der galla-middag paa hotellet med følgende talere: K. Arne Blom, forhv. statsminister Hilmar Baunsgaard og Penelope Wallace (jo, - hun er en datter af den Wallace), og aftenen afsluttedes med dans til de lyse timer.

Søndag d. 1. maj indledtes med et foredrag af Klas Lithner om forbrydelser, forbrydere og kriminalretter i Skandinavien. Derefter fulgte en paneldiskussion om fremtiden for kriminallitteraturen. I panelet befandt sig Robert L. Fish (U.S.A.), Julian Symons (Engl.), Len Deighton (Engl.), Nils Nordberg (Norge), K. Arne Blom (Sverige), Tage la Cour (Danm.) og Frits Remar (Danm.). Under diskussionen kom der mange interessante opfattelser

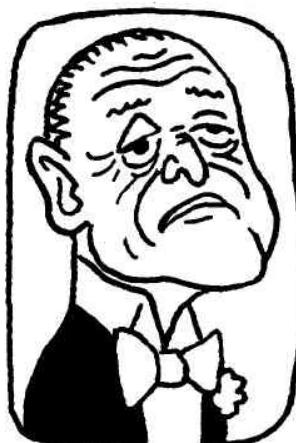
frem, og spørgelysten var stor blandt kongresdeltagerne. - Kongressen afsluttedes med en frokost i Tivoli, hvorunder Tage la Cour og Jean Bowden (Engl.) var talere.

CCC 77 var derefter officielt slut, men der er ingen tvivl om, at mange knyttede venskaber under kongressen vil række langt ud i fremtiden, ligesom mange nye forbindelser mellem forfattere og forlæggere vil kunne spores paa boghandlernes hylder fremover.

A. Fage-Pedersen.

S T O R T H U N D E V Ä D D E L Ø B

Det maatte jo komme! Efter forskellige Silver Blaze- og Professor Moriarty Galopløb, har en Bane for Hundevæddeløb, Cloverleaf Kennel Club, i Loveland, Colorado, indstiftet et The Hound of the Baskervilles Race, sponsored af Dr. Watson's Neglected Patients. Den vindende Hunds Træner modtog en Træplakette, som vist til højre, med en formidabel Baskerville-Hund udskaaret af Ralph J. Tice. Det første The Hound of the Baskervilles Race fandt Sted den 4. Juni, hvilket er den Dag, hvor Sir Charles Baskerville skræmtes til Døde af den gigantiske Hund. Bag Løbet staar den utrættelige Ron De Waal, og det oplyses, at "attendance in Sherlockian attire is encouraged by the society." Der findes ikke færre end 102 negligerede Watson Patienter - inclusive Gruppen af "Udegaaende Patienter," og Ron bærer Titlen "chief surgeon" - hvilket vil sige Præsident.

Citatet

William Somerset Maugham (1874-1965) tjente en Formue paa sine Teaterstykker og Bøger. Den vidtberejste, let stammende, Verdensmand skrev med Elegance og en Anelse Kynisme Mesterværker som Rain, om den prostituerede Sadie Thompson's Forhold til en Missionær, The Razor's Edge, der solgtes i mere end 5 Millioner Eksemplarer, Of Human Bondage, som blev filmatiseret tre Gange, og ikke mindst The Summing Up. Han havde været britisk Agent under Første Verdenskrig og skrev herom Ashenden, en usædvanlig Spionroman. Sine sidste mange Aar tilbragte han i Villaen ved Cap Ferrat nær Monte Carlo, hvor alle

Berømtheder som Winston Churchill, H. G. Wells, Hertugen og Hertuginden af Windsor samt Kongerne af Sverige og Siam besøgte ham, og her endte han døv, blind og livstræt. Til en Ven sagde han: "Hvis du s-s-synes, jeg er blevet gak-gak, s-s-saa skulde du bare have set Winston!" - I Bogen In Vagrant Mood skrev Somerset Maugham om Sherlock Holmes:

Han var tegnet i brede og virkningsfulde Linier, en melodramatisk Figur med udprægede Idiosynkrasier, som Conan Doyle hamrede ind i sine Læseres Sind med den samme Ihærdighed, store Annoncører anvendte for at forkynde Fortrinnene ved deres Sæbe, Øl eller Cigaretter - og Resultaterne var ligge saa indbringende. De kender ikke mere til Sherlock Holmes, efter at De har læst 50 Historier, end De gjorde efter at have læst een, men den konstante Gentagelse har nedbrudt Deres Modstandskraft; og denne Straamand, udmajet med teatraliske Rekvister, har erhvervet den samme Slags Liv i Deres Fantasi, som besiddes af Vautrin eller Mr. Micawber. Ingen Detektivhistorier har opnæaet en saadan Popularitet som Conan Doyle's, og paa Grund af Opdigtelsen af Sherlock Holmes mener jeg, at det maa indrømmes, at ingen i saa høj Grad fortjente det.

Vi har modtaget

Länsåklagare Klas Lithner, hedersledamot av Svenska Deckarakademien och Skånska Deckarsällskapet, har venligst överladt os fölgende.

Bröderna Holmes' fiolduet

Helt nyligen trodde jag mig ha gjort en viktig upptäckt, som gällde ämnet Sherlock Holmes och musiken.

Av oförklarlig anledning läste jag helt nyligen en gammal svensk biografi. Det var Lotten Dahlgrens Lyran. Interiörer från 1870 och 80-talets Konstnärliga och Litterära Stockholm, (Stockholm, Wahlström & Widstrand, 1913). Boken handlar huvudsakligen om fru Fredrika Limnell (född Forssberg, tidigare gift Svedbom, 1816-1892). Tillsammans med sin andre man, byråchefen Carl Limnell, höll hon en berömd litterär och musikalisk salong, dels i makarnas hem i Stockholm och dels på deras kända sommarställe Lyran vid Kungshatt inåt Mälaren. På s 82 i boken nämnes om musiklivet i Stockholm 1873, troligen ur ett brev till hennes son i första äktenskapet, fil. dr. Wilhelm Svedbom

"en ståtlig konsert af Wilhelmina Neruda: ouvertyren till Alceste och Euryanthe förträffligt spelade. Konsert för två violiner af Bach, spelad af systrarna - storartad; en förtjusande violinkonsert af Händel mästerligt utförd af Wilhelmina; en af Spohr, fiol-duetten utan ackomp., tillägnad bröderna Holmes och spelad af dessa här, och så slutligen Vieuxtemps. Hvad vill du mer begära? Wilhelmina är - som förr - förtrollande, har ej blifvit äldre, men spelar med större mästerskap och mindre ungdomlig hämförelse."

När man ser namnet Wilhelmina Neruda, kommer man givetvis genast att tänka på A Study in Scarlet, där Holmes och Watson hörde (Wilhelmina) Norman Neruda spela Chopin. Källorna äro: We must hurry up, for I want to go to Hallé's concert to hear Norman Neruda this afternoon (STUD L 40) och: And now for lunch, and then for Norman Neruda. Her attack and her bowing are splendid. What's that little thing of Chopin's she plays so magnificently: Tra-la-la-lira-lira-lay (STUD L 44).

När jag i Fredrika Limnells brev kom till orden "fiolduetten utan ackomp., tillägnad bröderna Holmes och spelad av dessa här", klack det verkligen till i mig. Att Sherlock spelade violin, finns det ju en hel rad kända belägg för, men broder Mycroft? Om han överhuvudtaget musicerade, skulle jag snarare ha föreställt mig, att han spelade basfiol eller bastuba. Han hade väl knappast ägnat sig för violinspel med: a broad, flat hand, like the flipper of a seal (GREE S 481). Den spända väntan upplöstes emellertid i intet, när jag med darrande händer bläddrade fram til Dahlgrens personregister. Där fann jag på s 326 uppgiften: Holmes, bröderna, Alfred och Henry, engelska violinvirtuoser.

Det var alltså inte, men ändå...

Jag står i tacksamhetsskuld till Ted Bergman för hjälp med referenser.

Professor Polson och Sherlock Holmes' död

På årets svenska bokrealisation köpte jag en liten orientering i rättsmedicin vid namn varav döden följt av Cyril J Polson. Boken är en svensk översättning från 1973 av ett engelskt original, The Scientific Aspects of Forensic Evidence från 1969. Författaren är född 1901 och var enligt Who's Who professor i rättsmedicin vid University of Leeds 1947-69 och är nu emeritus. Uppräkningen av hans examina och utmärkelser i Who's Who för tanken på "half the alphabet! ... - dear me, what a list" (PRIOR 663 S) och "Now I am aware that he is not only one of the heads af the medical school of the University, but a thinker of European reputation in more than one branch of science" (MISS 821 S).

På s 127-28 gör författaren i kapitlet om död genom kvävning under rubriken drunkning ett egendomligt uttalande, som lyder sålunda

"Dränkning i mordsyfte är sällsynt och vanligtvis genomförbar endast när det råder skillnad i kroppskrafter mellan parterna, när offret är spritpåverkat eller drogomtöcknat eller på annat sätt ur stånd att för-

svara sig. Det märkligaste fallet utgör G. J. Smith, som mördade tre av sina "brudar" genom att dränka dem i badkaret. Ett prov som utfördes under denna utredning visade att ett omissstänksamt offer endast alltför lätt kan doppas ner och vara oförmöget att komma undan. Exempel i skönlitteraturen omfattar bl a Sherlock Holmes' död och mordet på Riderhood i Our Mutual Friend".

Eftersom jag räknade med att det kunde vara en feloversättning, har jag sökt det engelska originalet men fått uppgift om att det icke finns på något svenskt bibliotek. Om översättningen emellertid är riktig, måste professor Polson antingen syfta på vad som antogs ha skett i The Final Problem eller så har han gjort ett nytt och sensationellt fynd.

Klas Lithner.

En anden kendt Svensker, Gösta Hägg, har gjort sig sine Tanker efter at have læst Nicholas Meyer's omtalte Bog.

A Reader's Afterthought
(The Seven-Per-Cent Solution)

"And left him to his rest and his renown" (Longfellow)

Having just quit reading Mr Meyer's book
I sit for a while with a reflective look.
How is it that we love our friend so much?
Perhaps because we know him just as such.
We know that he will tap our shoulder and say:
"It's time to get up. It's an important day
Let's take a cab to Waterloo station
And a brisk walk will be our consolation.
But bring your revolver, it may be of use.
This time, I'm sure, our man we shan't lose."

Why should we sound the depths of Sherlock's soul
As long as he can play his accustomed role?
Why should we like to see him as a Freudian case
Involved with his Watson in a wild-goose-chase?
He was a great detective, and not a clown
So let us leave him then to his rest and his renown
To end his days as a country squire
Warming his hands over a sparkling fire.

Gösta Hägg.

Vort Medlem, Læge Arthur Vaag, Mandø, henleder vor Opmærksomhed paa følgende Citat fra Viggo Starckes Bog: Giertrud Birgitte Bodenhoff's Mysterium, Berlingske Forlag 1954, Side 94.

"Howard Haycraft har i sit Essay: "Dictators, Democrats and Detectives" peget paa det ejendommelige Fænomen, at Interessen for Detektivromaner kun er levende i de demokratiske Lande, ikke i de autoritære Stater.. Under et Diktatur er det utiladeligt at tænke, at en privat Detektiv kan være dygtigere end det officielle Politi, for slet ikke at tale om det hemmelige Politi. "For the detective story is and has always been essentially a democratic institution". Bagved ligger det sunde, demokratiske Instinkt, at Forbrydelsen skal opklares og Forbryderen findes og dømmes, men at Beviserne skal være i Orden".

"Stand with me here upon the terrace..."

Den 27. Februar døde en af Detektivgenrens store Forfattere, John Dickson Carr. Carr var "The Locked Room" og "Den umulige Forbrydelse"s ubestridelige Mester, og hans Dr. Gideon Fell, Sir Henry Merrivale, Henri Bencolin og Oberst March vil leve videre, saa længe Detektivromanen dyrkes.

Den højtanskrevne japanske Sherlockianer, Dr. Kohki Naganuma ("The Tokio Mentor") døde den 27. April, melder hans Sekretær, Miss M. Togashi. Og vor japanske Ven, Kiyoshi Arai, føjer til, at Dr. Naganuma i Aarene 1961-1976 udsendte ni Bøger paa engelsk om Sherlock Holmes, samt at han fik en stor Begravelse i Overværelse af blandt andre Premierminister Fukuda, tidligere Premierminister Tanaka, Præsidenten for Japans Bank og Præsidenten for Japans Jernbaner.

En ældre og en nyere Tegning fra Punch. - Tegningen til højre har vi laaant hos The Medical Bulletin, som er Medlemsblad for Doctor Watson's Neglected Patients.

Sherlock Holmes' Litteraturen

I. Sherlock Holmes. Memoirs of Mr. Sherlock Holmes, OM, late Consulting Private Detective-in-Ordinary to Their Majesties Queen Victoria, King Edward VII and King George V. Edited and Annotated by Michael Harrison. With sixteen pages of illustrations. \$12.50. E. P. Dutton, New York. - Michael Harrison har gjort et Fund - Fundet af Mesterens Memoirer, dækende Tiaaret 1881-1891 - altsaa fra Holmes mødte Dr. Watson, og indtil Holmes forsvandt ved Reichenbach - og Harrison fortæller i Bogen, at han ogsaa er igang med at redigere Holmes' MS til The Art of Detection. - Det er en højest interessant Bog, Michael Harrison - undskyld, jeg mener naturligvis Sherlock Holmes - her har begaaet, og den kaster Lys over mange dunkle Punkter i Conanen. Vi faar nu at vide, at unge "Stamford" (som ikke hed Stamford) og Watson var temmelig berusede efter en bedre Frokost i The Holborn, da Holmes blev præsenteret for Watson, og at Holmes bevidst overdrev sine excentiske Udskejelser (som f. Eks. det patriotiske V.R. han, med Mrs. Hudson's Billigelse, skød i Væggen) for at se, hvordan Watson vilde reagere. Det excentriske var i Virkeligheden smaa Spøgefudheder, som den gode Doktor tog alvorligt. Vi hører nu, at mange af Watson's fejlagtige Gengivelser (som Gigantrotten fra Sumatra) kan tilskrives hans Døvhed, og vi erfarer, at Watson's første Kone døde, hvorpaa han blev gift med Miss Mary Morstan, som Holmes ikke kunde lide, fordi hun var beregnende og mest tænkte paa at bjerge den store Agra Skat fra Themsen's Dyb. Bogen vrimler med den Tids Berømtheder: Statsmænd, kronede Hoveder, Skuespillere, Racing-men, Opfindere, Mordere, Tegnere osv., og Holmes kendte dem alle! Sherlock Holmes korrigerer i mange Tilfælde Watson, og Kommentatoren Harrison er i nogle Tilfælde i Stand til at korrigere Holmes. Vil De høre om Holmes' Syn paa Vennen Charlie Peace, om Identiteten af Jack the Ripper, om den snedige Plan, hvorved Mesterdetektiven undgik Døden ved Reichenbach, om unge Wiggins, som det gik saare ilde, og meget, meget mere - saa læs Sherlock Holmes' Erindringer! - Bravo, Saint Michael!

Johan Asplund: Bertillon och Holmes. Ill. Bokförlaget Korpen, Göteborg. - Det er en god Idé at skrive om Bertillon og Holmes, men Forfatteren, der er Professor i Socialpsykologi ved Københavns Universitet, har kun faaet

en lille trist Pjæs ud af Emnet. Han har ikke meget tilovers for Bertil-lon, og om Holmes hedder det blandt andet: "Han framstår, trots alla sina exotiska attribut och våldsamma äventyr, som oengagerad och kylig, som föga levande. Han verkar stel och mekanisk även i de mest upphetsade situationer. Men hans karaktär av pappfigur behöver ingalunda tillskrivas någon sort litterär oskicklighet hos Conan Doyle." Eller hvad mener De om dette: "Otaliga läsare har förundrat sig över och eventuellt blivit hemligt tilfredsställda av Holmes' nedlätenhet mot Watson, en nedlätenhet som ofta var rent svinaktig"? - Kort sagt, Forfatterens Syn paa sine to Hovedpersoner er nedladende og negativ, og Resultatet er blevet derefter.

Ronald Pearsall: Conan Doyle. A Biographical Solution. Illustreret. Kr. 87,50. Weidenfeld and Nicolson. - Conan Doyle skrev sin læseværdige Auto-biografi, og desuden har Edmund Pearson, John Dickson Carr, Pierre Nordon, Charles Higham og nu altsaa ogsaa Ronald Pearsall skrevet Biografier. Af disse er John Dickson Carr's nok stadigvæk den bedste, og Pierre Nordon's den mest dybtgaaende og tørreste. Det har ikke været let for Ronald Pearsall at finde nye Ting frem, og vi kender snart for godt Doyle's Indsats for George Edalji og den lidet sympatiske Oscar Slater, men det er lykkes for ham at servere Stoffet paa en livlig og letløbende Facon og fremhæve Conan Doyle's stoute britiske Retfærd, hans Eventyrlyst - og hans noget naive Forhold til Spiritisme, Aandefotografier og Feer. Tyve Illustrationer (hvoraf een er gengivet her paa Side 15) pynter paa Bogen.

David Stuart Davies: Holmes of the Movies. The Screen Career of Sherlock Holmes. Foreword by Peter Cushing. Kr. 102,25. New English Library. - Man frygter maaske, at dette er en Gentagelse af Michael Pointer's The Sherlock Holmes File, men hvis der blandt de mange Illustrationer skulde være Gengangere fra Pointer's Bog, er det i hvert Fald ganske faa. Fra ældre danske Stumfilm er der Gengivelser med Viggo Larsen og Alwin Neuss som Holmes, den første af disse Illustrationer endda over to Sider. En gammel Fejl gentages desværre, og "Forrest" Holger-Madsen bliver nu til Forrect Holger-Madsen. Mr. Davies har, bortset fra en Liste over danske Holmes-Film, ikke meget at fortælle om disse tidlige Film, for de er ikke blevet opbevaret, og selv Bjarne Nielsens Undersøgelser paa Filmmuseet bragte ikke større Resultater. Teksten i Mr. Davies' Bog træder nok tilbage for Illustrationerne, hvilket er uretfærdigt, for Teksten her er skrevet af en Holmes-Ekspert, og man præsenteres baade for gode Citater og en udmærket Gennemgang af de senere Films Handlinger.

Robert Lee Hall: Exit Sherlock Holmes. The Great Detective's Final Days. Kr. 93,75. Charles Scribner's Sons. - Man starter lidt sur, fordi Bogen har været hundredyr, og fordi den er uden Illustrationer, og man tænker: Naa, er der nu igen fundet et Watson Manuskript! Og saa viser Bogen sig at være usædvanlig og særdeles velskrevet. Den trænger langt ind paa Science Fiction Omraadet, men det er alligevel et helt seriøst Værk for den sande Sherlock Holmes-Fan. Bogen foregaar i 1903, Watson er lykkeligt gift med den søde, fregnede Violet Hunter (Guvernanten fra The Copper Beeches,) og vi faar nogle udmærkede Beskrivelser af den Tids Music Halls. Det vilde være Synd og Skam at afsløre Bogens Tema, men det kan antydes, at man faar opklaret baade Holmes' og Mycroft's sande Identitet - og Moriarty's! Og i Centrum staar Watson, støt, urokkelig, trofast som altid. Det er en Bog, der rager op i Strømmen af de senere Aars mange Bøger om Mesteren, og den er den høje Pris værd.

Agatha Christie. First Lady of Crime. Edited by H. R. F. Keating. Kr. 75,50. Weidenfeld and Nicolson. - Der har været tretten Skribenter om at skabe denne nitide, velillustrerede Bog, og det er blevet til den bedst tænkelige Hyldest til Poirot's og Miss Marple's Skaber. Blandt de tretten er kendte Navne som Julian Symons, Michael Gilbert, Colin Watson og Christianna Brand, men bedst blandt Bidragene er nok Philip Jenkinson's "The Agatha Christie Films", William Weaver's "Music and Mystery" og navnlig Emma Lathen's "Cornwallis's Revenge", om Dame Agatha, der i dette Aarhundrede kom og indtog Amerika, der overgav sig betingelsesløst, og dermed tog Revanche for Lord Cornwallis, der i 1781 maatte strække Vaaben over for George Washington.

KRIMIER,

Frits Remar: Lig i lo og lade. Kr. 36,50 ib.

Lademann. - Dette er en let anretning. Bogen er i jeg-form, og hovedpersonen, som er med til at arrangere et loppemarked, står pludselig med et skab, der indeholder et lig. Han slår ikke alarm, hvilket både han selv og anmelderen forbløffes over, og han vikler sig ind i en serie spændende episoder. Man mærker tydeligt forfatterens fortællelyst, som i et let sprog fører frem til opklaringen efter at have berørt emner som narkotika, falske dollars, biljagt med mере. AA.R.S.

Torben Nielsen: Den sorte enke. Kr. 59,50 ib.

Lademann. - Dette er ingen kriminalroman. Det er en bog, der beskriver handlinger i et livsforløb for en hr. Carlsen, et utiltalende menneske, som svinger sig op på rangstigen, medens han på hensynsløs måde udnytter sine omgivelser og får generet og fjernet de personer, som han mener står ham i vejen, eller som han af en eller anden grund ikke kan lide. Satiren over denne karriereskildring kommer ikke til sin ret, og bogen virker skuffende uden fikse detailler. AA.R.S.

Mary Roberts Rinehart: Kniven der vandrede, Manden der gemte sin morgenmad, Hemmeligheden. Bogklubben Union. Lademann. - "Kniven der vandrede" er fra 1950 og hører til Mrs. Rineharts sene forfatterskab. Det er en af forfatterindens bedre spændingsromaner med flere mord. Hun lader som altid sine personer føre samtaler og foretage handlinger, der er præget af menneskelige følelser, og det romantiske islæt mangler ikke. Denne stil har kendetegnet hendes spændingsromaner gennem 40-50 år. De to andre historier er ligeledes typiske for hende, og "Hemmeligheden" er med hendes kendte figur Hilda Adams. Det er prisværdigt, at forlaget med mellemrum har præsenteret Mrs. Rinehart, som gennem årene har haft et stort læserpublikum i udlandet. AA.R.S.

Vic Suneson: De seks Tabere. Kr. 36,50 indb. Lademann. - Vic Sunesons næstsidste Bog blev en af hans bedste og mest særprægede. Vi hører om seks arbejdssky, drifkfældige, charmerende Fyre, der udgør et Sjak, der holder til i en mindre Stockholmsk Park - men de dræbes en efter en. De resterende forsøger sig først selv som Detektiver, men det er mere betryggende, da O. P. Nilsson og hans professionelle Folk træder til. Bortset fra, at det kniber lidt med Sandsynligheden, er det herlig og munter Underholdning, og Bogen er fortræffeligt oversat af Else Faber til et mundret, letløbende Dansk.

Adam Hall: Mandarin Koden. Et Agent Q Mysterium. Kr. 36,50, indb. Lademann. - Bogen kostede mig min Nattesøvn, men uden Fortrydelse. For Beretningen om Agent Quiller begynder stiltfærdigt i London, og derefter føres vi til Hong Kong, mens Forfatteren paa djævelsk Vis ganske gradvis forstærker Spændingen og strammer sit Greb, indtil Læseren naar Slutningen, dirrende som et Espeløv og maa indtage beroligende Midler. Slutningen forgaar ved et - nej, det maa jeg ikke røbe! En Bog, der helt river Læseren ud af den daglige, kedelige Tummerum.

James McClure: Høgereden. Kr. 29,75. Fremad. - For en Gangs Skyld svigter McClure Kriminalkommissær Kramer og hans sorte Hjælper, Zondi, og kaster sig ud i en eventyrlig Roman om en engelsk Agents Kamp mod nogle rabiate Hvide i Lesotho i Sydafrika. Der er gode Ting i Bogen, for Eksempel en herlig Fanden-i-voldsk eetbenet Flyver, men Slutningen er alt for kulørt og højtgearet. Bogen staar ikke Maal med Forfatterens Detektivromaner, og det minder for meget om en Legen Røvere og Soldater. Vi savner Kramer og Zondi.

EX LIBRIS

Tage la Cour

Tage la Cour's Ex Libris viser Sherlock Holmes set gennem 221 B's Bow-Window. Alex Secher er Mester for Tegningen.

James McClure: Kvælerslangen. Kr. 29,75. Fremad. - Det forholdsvis ukendte Sydafrika, nærmere betegnet Trekkersburg, gøres levende for os, og Detektivparret, Afrikaaneren Kramer og Bantuen Zondi, er baade menneskelige og charmerende. Det drejer sig her om en Slangedanserindes Død i en billig Natklub, Gangstermord og en pengeafpressende Heksedoktor, og baade det særpregede Miljø og Menneskene er fortræffeligt beskrevet. McClure er en meget dygtig Forfatter med sin egen specielle Stil.

Andrew Bergman: Heksejagt i Hollywood. Kr. 29,75. Fremad. - Bergman's Bog, fra 1975, er en kvik Historie om Jagten paa kommunistiske Filmskunstnere i Hollywood i 1947. Der forekommer en Del kendte Navne: James Cagney, Edward G. Robinson, Claudette Colbert, Myrna Loy og ikke mindst Humphrey Bogart, og desuden optræder, i en temmelig ufordelagtig Rolle, en vis ung Kongresmand, Richard Nixon. I bedste Filmsstil er der indlagt en forrygende Biljagt. Forfatteren er et behageligt nyt Bekendtskab, og gav vi de anmeldte Bøger Stjerner, med fire som Maksimum, vilde vi tildele denne fire!

Rex Stout: Et slag i luften. Kr. 34,50. Spektrums paperbacks. - Det er glædeligt, at forlaget udsender et nyt oplag af denne detektivroman, som i 1934 præsenterede læsverdenen for den stillesiddende Nero Wolfe og hans opsigende medarbejder Archie Goodwin. Læseren stifter bekendtskab med de to detektivers arbejdsform ved opklaringen af et udspekuleret mord på en golfbane. For de der ikke tidligere har læst bogen, kan den varmt anbefales. AA.R.S.

Raymond Chandler: Perler er en Plage. 3. Udgave. Kr. 27,00. Spektrums Paperbacks. - Bogen indeholder et Forord af Raymond Chandler og Historierne Bare en Vaghund, Kongen i gult og Perler er en Plage, tre førsteklasses Kortromaner, og bedst er nok Titelhistorien, fordi den rummer en hel Del Humor. Det er ikke uden Grund, at mange, der holder af den haardkogte Stil, sætter Raymond Chandler i Toppen blandt Forfattere af Detektivromaner. Man finder ikke eet overflødigt Ord i hans Produktion, og indenfor sin Genre er det velsagtens kun Dashiell Hammett, der var hans Ligemand.

Whit Masterson: Livsvarigt. Kr. 27,00. Spektrums Paperbacks. - Whit Masterson er, som Carl Carlsen fra Røde Kro Teater var det, altid go'. Whit Masterson (et Pseudonym, der dækker over Bill Miller og Bob Wade) har leveret en meget spændende Historie om Paul Towers, en sympatisk Amerikaner, fra den lille By med det mærkelige Navn Orchestra Beach, og hans meget tiltrækkende Kone, Sibby. Men Paul har en russisk Fortid, han er russisk født, har været tilknyttet KGB, og KGB giver aldrig Slip paa en af dets egne Agenter. Saa Paul befinner sig pludselig i overhængende Livsfare, der gøres adskillige Attentater paa hans Liv, og han kan ikke engang betro sig til sin Kone. Det er yderst nervepirrende, og Slutningen er saa raffineret drejet, at man ikke glemmer Bogen i Hast. Den naadeløse Kamp mellem FBI og KGB fortsætter.....

Fra Populær Filateli, Nr. 4, 1977, tillader vi os at laane denne Artikel:

Historien bag frimærket:

Pablo de Sarasate, en verdensvirtuos

Spanien har udsendt et frimærke med portræt af Pablo de Sarasate, næst efter Paganini det 19. århundredes mest berømte violinvirtuos.

Han blev født 1844 i Biarritz og viste allerede som barn usædvanlige musikalske evner. Kun 8 år gammel gav han sin første offentlige koncert, og som tiårig gav han en koncert ved hoffet, hvor dronning Isabella blev så begejstret for hans spil, at hun forærede ham en kostbar Stradivarius fra 1724. Efter en omhyggelig uddannelse ved Pariserkonservatoriet og efter at have opnået en uhyre popularitet i sit fædreland begyndte han en omrejsende tilværelse, der førte ham vidt omkring i verden; han gav koncerter i Nord- og Sydamerika såvel som i det fjerne Østen og selvfolgelig over det hele Europa, og overalt med bragende bifald. Også i København har han koncerteret flere gange. Hans teknik var fuldendt, hans rytmik var personlig og smuk, og hans tone udmarkede sig ved sin renhed.

Mange af tidens betydeligste komponister skrev med tanke om at blive spillet af ham og tilegnede ham deres værker - således værker der stadig står på koncertprogrammerne - blandt andre Lalo's »Symphonie Espagnole«, Saint Saens »Rondo capricioso« og Max Bruchs anden violinkoncert. Selv komponerede og arrangerede han adskilligt for sine koncerter - mest kendt i dag er sikkert »Zigeunerweisen«, en rhapsodi over sigøjnermelodier.

En kuriositet: Sarasate gav tit koncerter i London under stærk tilstrømning, og blandt dem, der lod sig henribe af hans spil, var ingen ringere end selveste Sherlock Holmes! Som bekendt lod den berømte detektiv sig ofte inspirere til sine geniale opklaringer af forbrydelser ved at lytte til musik. Og det var netop ved en Sarasate-koncert han fik tilskyndelsen til at opklare det fantastiske problem om »De rødhåredes liga!«

C. S. J.

Spaaner og Hakkelse

I The Serpentine Muse, A Quarterly Publication of the Adventureesses of Sherlock Holmes, finder vi følgende i The Agony Column:

"Irene Adler Norton, having left my bed, and bored, I am no longer responsible for debts by same. Godfrey Norton, the Inner Temple, London."

Julian Wolff, M.D., New York, Åresmedlem i Sherlock Holmes Klubben, som blev Redaktør af The Baker Street Journal i 1961, har besluttet at trække sig tilbage og overlade Chefredaktørposten til John Linsenmeyer, der vil faa Assistance fra andre kompetente Folk. Julian, der har gjort et fremragende Stykke Arbejde - og det maa have været et Kæmpearbejde! - vil dog stadigvæk holde lidt Øje med Bladet, melder vor Mand i Washington.

The Sherlock Holmes Journal redigeres nu af Nicholas Utechin og Philip Dalton, idet James Edward Holroyd, der forestod Redaktionen sammen med Philip Dalton, har ønsket at fratræde. Holroyd er ogsaa Åresmedlem i S.H. Klubben.

En amerikansk Ven har sendt os April Nummeret af Disney Magazine. Det indeholder en længere Tegneserie, "Mickey and the Sleuth 20,000 Leaks Under the Sea." I den optræder paa spøgefuld Vis en Undervandsbaad (Mindelser om Bruce-Partington Plans,) og London's most effective detective, med Mickey Mouse som en Slags Watson.

Paa Oaklawn Væddeløbsbane i Arkansas har man redet The Silver Blaze. Otte Heste startede, og Vinder blev, som man kunde forvente, Man of Mystery.

I det udmærkede svenske Tidsskrift JURY læser vi: The Sherlock Holmes Pub har længe varit ett uppskattat rastställe för alla deckarvännar på Londonbesök. Ett alternativ är nu The Edgar Wallace Pub på Fleet Street. Enligt uppgift en autentisk edwardiansk miljö med många originalmanuskript och andra Wallaceminnen. Vi ses där!

Det amerikanske The Armchair Detective, som ledes af Allen J. Hubin, holdt fornylig ti Aars Fødselsdag. Vi ønsker TAD og den idealistiske Allen stadtig ny Fremgang - ogsaa fordi der siden Starten af Tidsskriftet næppe har været eet Nummer uden Omtale af den bedste af alle Detektiver.

Fra Gaby Goldscheider, Windsor, England, har vi modtaget et smukt Katalog over Conan Doyle Bøger, og vi bemærker, at de tre dyreste Ting, der tilbydes er: Windsor Magazine's Udgave af A Study in Scarlet, £500.00, Førsteudgaven af The Memoirs of Sherlock Holmes, £200.00, og Førsteudgaven af The Hound of the Baskervilles, £80.00.

Forlaget Macdonald and James har udsendt en ny Udgave af Hesketh Pearson: Conan Doyle. Der er et Forord af Graham Greene, Illustrationer og Prisen i England er £4.95. Pearson's Biografi var den første og ikke den ringeste.

I Lufthansa Magazine, jet tales, tilsendt af tysk Ven, fortælles om Sherlock Motellet i Meiringen ved Reichenbach Vandfaldet i Schweiz. Dets tolv Værelser hedder: Sherlock Holmes, Irene Adler, Colonel Moran, Mrs. Hudson, J. H. Watson, Philip Green, Cassel-Felstein, Nevill St. Clair, Professor Moriarty, John Douglas, Peter Steiler og Fitzroy Simpson. Hvert Værelse er udstyret med et Portræt af den navngivne.

Fra England har vi erhvervet et Sæt Skakbrikker, hvis Figurer er formede som Holmes, Watson, Baskerville-Hunden, Tonga osv. Forsendelsen var forsikret for ikke mindre end £85 - hvilket muligvis er i Overkanten af Værdien.

ATTENTA! ATTENTA! ATTENTA!

Siden vi bragte Sherlock Holmes Klubbens Medlemsliste i Jubilæumsskriftet i 1975, er der sket en Del Adresseændringer, og en Del nye Medlemmer er kommet til. Da det er Hensigten at bringe en à jourført Medlemsliste i Sherlockiana Nr. 4, 1977, beder vi Medlemmerne meddele eventuelle nye Adresser og de Ändringer i Stillingsbetegnelser, man maatte ønske foretaget, til Redaktøren inden 15. November. Tak!